

عنوان مقاله:

بررسی یادگیری مشارکتی و عوامل موثر بر آن

محل انتشار:

شانزدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سیده سولماز محمودی جوکندان - کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه آزاد آستارا، ایران.

زیبا پورخانقلی بداغی - کارشناسی روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد آشتیان، ایران.

رقیه یوسفی - کارشناسی روانشناسی عمومی دانشگاه پیام نور

سمیه عزیزی جوکندان - کارشناسی رشته آموزش علوم تجربی، دانشگاه پیام نور تالش، ایران.

خلاصه مقاله:

در حوزه ی یادگیری مشارکتی ، تحقیقات متعددی انجام شده‌اند که به شناسایی عوامل تاثیرگذار بر توسعه ی یادگیری مشارکتی می پردازند. این تحقیقات به دو دسته عوامل تقویت کننده و عوامل محدودکننده تقسیم می شوند. یادگیری مشارکتی یک رویکرد آموزشی است که دانش آموزان در گروهها یا تیم های کوچک با هم کار می کنند تا به یک هدف مشترک دست یابند یا یک کار خاص را تکمیل کنند. این با روشهای سنتی تدریس که عمدتاً بر یادگیری فردی و رقابت تمرکز دارند، متفاوت است . در یادگیری مشارکتی ، دانش آموزان با هم کار می کنند، با یکدیگر صحبت می کنند و به یکدیگر کمک می کنند تا یاد بگیرند. آنها فکر می کنند که با انجام این کار، می توانند مطالبی را که می آموزند حتی بهتر بفهمند و به خاطر بسپارند. همبستگی درونی مثبت مهمترین عنصر یادگیری مشارکتی میباشد دانشآموزان چنین تلقی میکنند که موفقیت آنان بدون موفقیت دیگران امکانپذیر نیست . عنصر دوم تعاملت حمایتی نام دارد در این فرایند آنان به تبادل نظرات و آموزش حل مسئله میپردازند. سومین عنصر اساسی پاسخگویی فردی میباشد افراد مسئولیت خود را در قبال انجام سهم خود از تکلیف بپذیرند و فعالانه کار دیگران را در گروه تسهیل کنند.

کلمات کلیدی:

یادگیری ، مشارکتی ، عوامل موثر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2028347>

